

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63
22 юни 2020 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2020/C 209/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/C 209/02 Дело C-838/19: Преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Bordeaux (Франция), постъпило на 18 ноември 2019 г. — Voé Aquitaine SELARL/Mercialys SA 2

2020/C 209/03 Дело C-860/19 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2019 г. от Nathaniel Magnan срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 септември 2019 г. по дело T-99/19., Magnan/Комисия 2

2020/C 209/04 Дело C-939/19: Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 24 декември 2019 г. — Flightright GmbH/Eurowings GmbH 3

2020/C 209/05 Дело C-54/20 P: Жалба, подадена на 30 януари 2020 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 20 ноември 2019 г. по дело T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano и др./Комисия 3

2020/C 209/06	Дело C-56/20: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Германия), постъпило на 4 февруари 2020 г. — AR/Stadt Pforzheim	4
2020/C 209/07	Дело C-65/20: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 7 февруари 2020 г. — VI/KRONE — Verlag Gesellschaft mbH & Co KG	4
2020/C 209/08	Дело C-66/20: Преюдициално запитване от Procura della Repubblica di Trento (Италия), постъпило на 24 януари 2020 г. — наказателно производство срещу XK	5
2020/C 209/09	Дело C-91/20: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgerichts (Германия), постъпило на 24 февруари 2020 г. — LW/Bundesrepublik Deutschland	5
2020/C 209/10	Дело C-96/20: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 24 февруари 2020 г. — Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ/Presidenza del Consiglio dei Ministri	6
2020/C 209/11	Дело C-100/20: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 26 февруари 2020 г. — XY/Hauptzollamt B	7
2020/C 209/12	Дело C-102/20: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 26 февруари 2020 г. — StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/epimo GmbH	7
2020/C 209/13	Дело C-118/20: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshofs (Австрия), постъпило на 3 март 2020 г. — JY	8
2020/C 209/14	Дело C-120/20: Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 3 март 2020 г. — Koleje Mazowieckie/Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa, понастоящем Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.	9
2020/C 209/15	Дело C-121/20: Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 4 март 2020 г. — VG/Minister van Buitenlandse Zaken	9
2020/C 209/16	Дело C-127/20: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Gliwicach (Полша), постъпило на 5 март 2020 г. — D. Spółka Akcyjna/W. Zrt.	10
2020/C 209/17	Дело C-132/20: Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 10 март 2020 г. — BM, DM, EN/Getin Noble Bank S.A.	11
2020/C 209/18	Дело C-133/20: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 11 март 2020 г. — European Pallet Association eV/PHZ BV	12
2020/C 209/19	Дело C-135/20: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 12 март 2020 г. — JS/Câmara Municipal de Gondomar	13
2020/C 209/20	Дело C-137/20: Преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Португалия), постъпило на 12 март 2020 г. — MV/SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos SA	14

2020/C 209/21	Дело C-142/20: Преюдициално запитване от Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Италия), постъпило на 26 март 2020 г. — Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana — Assessorato regionale della salute — Dipartimento regionale per la pianificazione и др.	14
2020/C 209/22	Дело C-143/20: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 24 март 2020 г. — A/O	15
2020/C 209/23	Дело C-151/20: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 27 март 2020 г. — Bundeswettbewerbsbehörde/Nordzucker AG и др.	17
2020/C 209/24	Дело C-154/20: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 31 март 2020 г. — Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolačí finanční ředitelství	18
2020/C 209/25	Дело C-161/20: Жалба, подадена на 14 април 2020 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз	18
2020/C 209/26	Дело C-169/20: Иск, предявен на 23 април 2020 г. — Европейска комисия/Португалска република	19
2020/C 209/27	Дело C-180/20: Жалба, подадена на 24 април 2020 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз	20

Общ съд

2020/C 209/28	Дело T-653/18: Решение на Общия съд от 26 март 2020 г. — Armani/EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „GIORGIO ARMANI le sac 11“ — По-ранни национални словна и фигуративни марки „LESAC“ и „lesac“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Реално използване на по-ранната марка — Член 47, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001)	22
2020/C 209/29	Дело T-654/18: Решение на Общия съд от 26 март 2020 г. — Armani/EUIPO — Asunción (le Sac11) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „le Sac 11“ — По-ранни национални словна и фигуративни марки „LESAC“ и „lesac“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Реално използване на по-ранната марка — Член 47, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001)	22
2020/C 209/30	Дело T-707/18: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Tilly-Sabco/Съвет и Комисия (Селско стопанство — Възстановявания при износ — Птиче месо — Регламент (ЕС) 2018/1277, приет след отмяната с решение на Съда на Регламент за изпълнение (ЕС) № 689/2013 — Компетентност на автора на акта — Злоупотреба с процесуални права — Задължение за мотивиране — Извъндоговорна отговорност — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Щета)	23
2020/C 209/31	Дело T-752/18: Решение на Общия съд от 26 март 2020 г. — Tecnodidattica/EUIPO (Форма на поставките за глобуси и лампи) (Марка на Европейския съюз — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на поставките за глобуси и лампи — Абсолютно основание за отказ — Знак, състоящ се изключително от формата на стоката, която е необходима за постигането на технически резултат — Член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на елементи, отличаващи се с декоративен характер или проява на въображение, които да изпълняват важна или съществена роля)	24

2020/C 209/32	Дело T-73/19: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Bergslagens Järnvägar/EUIPO — Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Инструмент за цепене на дърва) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ инструмент за цепене на дърва — По-ранен национален промислен дизайн — Основание за недействителност — Липса на оригиналност — Липса на различно общо впечатление — Член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Нарушение на правото на защита — Член 62 от Регламент № 6/2002)	24
2020/C 209/33	Дело T-106/19: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Abarca/EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ABARCA SEGUROS“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „ABANCA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	25
2020/C 209/34	Дело T-109/19: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (TasteSense) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TasteSense“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „MultiSense“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	26
2020/C 209/35	Дело T-496/19: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — CV и др./Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Възнаграждение — Корекционен коефициент — Добавка с фиксиран размер за представителни разходи — Разходи за настаняване — Задължение за мотивиране — Задължение за полагане на грижа — Равностойност на покупателната способност — Равно третиране)	26
2020/C 209/36	Дело T-497/19: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — CZ и др./ЕСВД (Публична служба — Длъжностни лица — Възнаграждение — Корекционен коефициент — Добавка с фиксиран размер за представителни разходи — Разходи за настаняване — Задължение за мотивиране — Задължение за полагане на грижа — Равностойност на покупателната способност — Равно третиране)	27
2020/C 209/37	Дело T-594/19: Определение на Общия съд от 27 април 2020 г. — Axactor/EUIPO — Аха (АХАСТОР) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	27
2020/C 209/38	Дело T-623/19: Определение на Общия съд от 30 април 2020 г. — ArcelorMittal Bremen/Комисия (Иск за установяване на неправомерно бездействие — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Решение 2011/278/ЕС — Преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии — Промяна в националната таблица за разпределение относно Германия за периода от 2013 г. до 2020 г. — Значително увеличение на капацитета — Отпадане на предмета на делото — Липса на основание за произнасяне по същество) .	28
2020/C 209/39	Дело T-146/20 R: Определение на председателя на Общия съд от 4 май 2020 г. — Csordas и др./Комисия (Привременни мерки — Публична служба — Избори в местната секция в Люксембург за комитета по персонала на Комисията — Редовност — Задължение за контрол на институцията — Искане за привременни мерки — Липса на <i>fumus boni juris</i>)	29
2020/C 209/40	Дело T-179/20: Жалба, подадена на 18 март 2020 г. — JP/Комисия	29
2020/C 209/41	Дело T-210/20: Жалба, подадена на 20 април 2020 г. — Square/EUIPO (\$ Cash App)	30
2020/C 209/42	Дело T-211/20: Жалба, подадена на 20 април 2020 г. — Square/EUIPO (\$ Cash App)	31
2020/C 209/43	Дело T-219/20: Жалба, подадена на 15 април 2020 г. — JK/Комисия	32

2020/C 209/44	Дело T-223/20: Жалба, подадена на 23 април 2020 г. — Orion/Комисия	32
2020/C 209/45	Дело T-230/20: Жалба, подадена на 27 април 2020 г. — PNB Banka/ЕЦБ	33
2020/C 209/46	Дело T-231/20: Жалба, подадена на 23 април 2020 г. — Price/Съвет	35
2020/C 209/47	Дело T-238/20: Жалба, подадена на 1 май 2020 г. — Ryanair/Комисия	36
2020/C 209/48	Дело T-239/20: Жалба, подадена на 30 април 2020 г. — Stada Arzneimittel/EUIPO — Pfizer (RUXXIMLA)	37
2020/C 209/49	Дело T-248/20: Жалба, подадена на 5 май 2020 г. — Stada Arzneimittel/EUIPO — Pfizer (RUXYMLA)	38
2020/C 209/50	Дело T-257/20: Жалба, подадена на 7 май 2020 г. — González Calvet/ЕСП	39
2020/C 209/51	Дело T-266/20: Жалба, подадена на 8 май 2020 г. — Global Chartered Controller Institute/EUIPO — CFA Institute (CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)	40

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2020/C 209/01)

Последна публикация

ОВ С 201, 15.6.2020 г.

Предишни публикации

ОВ С 191, 8.6.2020 г.

ОВ С 175, 25.5.2020 г.

ОВ С 162, 11.5.2020 г.

ОВ С 161, 11.5.2020 г.

ОВ С 137, 27.4.2020 г.

ОВ С 129, 20.4.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Bordeaux (Франция), постъпило на 18 ноември 2019 г. — Voé Aquitaine SELARL/Mercialys SA

(Дело C-838/19)

(2020/C 209/02)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de commerce de Bordeaux

Страни в главното производство

Ищец: Voé Aquitaine SELARL

Ответник: Mercialys SA

С определение от 19 март 2020 г. Съдът (девети състав) обяви преюдициалното запитване за явно недопустимо.

Жалба, подадена на 24 ноември 2019 г. от Nathaniel Magnan срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 септември 2019 г. по дело T-99/19., Magnan/Комисия

(Дело C-860/19 P)

(2020/C 209/03)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Nathaniel Magnan (представител: J. Fayolle, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 26 март 2020 г. Съдът (шести състав) отхвърля жалбата.

Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 24 декември 2019 г. — Flightright GmbH/Eurowings GmbH

(Дело C-939/19)

(2020/C 209/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Flightright GmbH

Ответник: Eurowings GmbH

Делото е решено с определение на Съда на Европейския съюз (осми състав) от 30 април 2020 г.

Жалба, подадена на 30 януари 2020 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 20 ноември 2019 г. по дело T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano и др./Комисия

(Дело C-54/20 P)

(2020/C 209/05)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: B. Schima, T.S. Bohr, G. Gattinara)

Други страни в производството: Stefano Missir Mamachi di Lusignano, в качеството на наследник на Livio Missir Mamachi di Lusignano, Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin, в качеството на наследник на Livio Missir Mamachi di Lusignano, Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano, в качеството на наследник на Livio Missir Mamachi di Lusignano, Carlo Amedeo Missir Mamachi di Lusignano, Giustina Missir Mamachi di Lusignano, Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, Filiberto Missir Mamachi di Lusignano

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение в частта, в която Общият съд е осъдил Комисията да поправи неимуществените вреди, понесени от г-жа Maria Letizia Missir и г-н Stefano Missir в резултат на смъртта на г-н Alessandro Missir;
- да бъде постановено решение по същество, с което да бъде отхвърлен искът до първата инстанция като недопустим,
- да бъдат осъдени г-н Stefano Missir и г-жа Maria Letizia Missir да заплатят съдебните разходи за настоящото производство и за първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Комисията излага две основания.

Първото основание е разделено на две части: в първата част се сочи грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието „лица, за които се прилага Правилникът“; с тази първа част се оспорват точки 48—64 от обжалваното решение, с втората част, при условията на евентуалност, се изтъква грешка при прилагане на правото при признаването в полза на брат и сестрата на починало длъжностно лице на право на обезщетение за неимуществени вреди въз основа на Правилника за длъжностните лица; с тази част се оспорват точки 134 и 135 от обжалваното решение.

Второто основание е нарушение на задължението за мотивиране относно осъждането на Комисията да заплати обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на смъртта на починало длъжностно лице от неговите брат и сестра, с това второ основание се оспорват точки 154—158, 171, 172 и 181 от обжалваното решение.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Германия), постъпило на 4 февруари 2020 г. — AR/Stadt Pforzheim

(Дело C-56/20)

(2020/C 209/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: AR

Ответник: Stadt Pforzheim

Преюдициален въпрос

Допуска ли правото на Съюза, по-специално Директива № 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства ⁽¹⁾, национална правна уредба, съгласно която при решение за отказ да се признае валидността на свидетелство за управление на моторно превозно средство по смисъла на член 11, параграф 4, втора алинея от Директива 2006/126/ЕО картата на издаденото в чужбина свидетелство за управление на моторно превозно средство на Общността на лице, което няма постоянно пребиваване в страната, трябва незабавно да бъде представена на националния орган, който приема решението, за да отбележи в него липсата на право на управление на моторни превозни средства в страната; забележката (за забрана) обикновено се вписва в картата на свидетелството за управление на моторно превозно средство на Общността, като в поле 13 се поставя червено, зачертано по диагонал „D“ в място 13 (например под формата на стикер)?

⁽¹⁾ ОВ L 403, 2006 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216.

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 7 февруари 2020 г. — VI/KRONE — Verlag Gesellschaft mbH & Co KG

(Дело C-65/20)

(2020/C 209/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: VI

Ответник: KRONE — Verlag Gesellschaft mbH & Co KG

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2 във връзка с членове 1 и 6 от Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че за (дефектна) стока следва да се счита и материален екземпляр от всекидневник, който съдържа неправилен от професионална гледна точка здравен съвет, чието спазване причинява вреда за здравето?

⁽¹⁾ ОВ L 210, 1985 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183.

Преюдициално запитване от Procura della Repubblica di Trento (Италия), постъпило на 24 януари 2020 г. — наказателно производство срещу ХК

(Дело C-66/20)

(2020/C 209/08)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Procura della Repubblica di Trento

Страни в главното производство

ХК

Друга страна

Finanzamt Münster

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2, параграф 1, буква в), подточка ii) от Директива № 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година относно европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси ⁽¹⁾ — доколкото предвижда, че за издаващ орган може да се счита и „друг компетентен орган, определен от издаващата държава, който в съответния случай действа в качеството си на разследващ орган в наказателното производство и е компетентен да разпорежда събирането на доказателства в съответствие с националното право“, като уточнява обаче, че в този случай, „преди да бъде предадена на изпълняващия орган, [европейската заповед за разследване] се потвърждава след проверка на съответствието ѝ с условията за издаване на [европейска заповед за разследване] по настоящата директива, по-специално условията, посочени в член 6, параграф 1 от настоящата директива, от съдия, съд, съдия-следовател или прокурор в издаващата държава“ — да се тълкува в смисъл, че позволява на държава членка да освободи административен орган от задължението да поиска потвърждаване на европейска заповед за разследване, квалифицирайки го като „съдебен орган по смисъла на член 2 от Директивата“?

⁽¹⁾ ОВ L 130, 2014 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgerichts (Германия), постъпило на 24 февруари 2020 г. — LW/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-91/20)

(2020/C 209/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: LW

Отговорник: Bundesrepublik Deutschland

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3 от Директива 2011/95/ЕС⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба на държава членка, която предвижда, че на непълнолетното несемейно дете на лице, на което е предоставен статут на бежанец, следва да бъде предоставен статут на бежанец, който е произведен на статута на това лице (т.нар. закрила на семейството на бежанец), и в случая, когато това дете, чрез другия родител, при всички случаи притежава гражданството на друга държава, която не е идентична с държавата на произход на бежанеца и от чиято закрила то може да се ползва?
- 2) Трябва ли член 23, параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС да се тълкува в смисъл, че ограничението, съгласно което правото на членовете на семейството на предимствата, посочени в членове 24—35 от тази директива, се предоставя само доколкото това е съвместимо с личния правен статут на члена на семейството, не допуска на непълнолетното дете да се предоставя статут на бежанец, произведен от статута на бежанеца при описаните в първия въпрос обстоятелства?
- 3) От значение ли е за отговора на първия и на втория въпрос дали за детето и родителите му е възможно и приемливо да установят местопребиваването си в държавата, на която детето и майка му са граждани, от чиято закрила те могат да се ползват и която не е идентична с държавата на произход на бежанеца (бащата), или е достатъчна възможността целостта на семейството да продължи да е запазена на територията на Федерална република Германия по силата на разпоредбите в областта на правото на пребиваване?

⁽¹⁾ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9)

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 24 февруари 2020 г. — Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Дело C-96/20)

(2020/C 209/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ

Отговорник: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбата на член 9, параграф 2 от Директива 2002/98/ЕО за определяне на стандартите за качество и безопасност при вземането, диагностиката, преработката, съхранението и разпределянето на човешка кръв и кръвни съставки⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че като посочва сред останалите минимални условия за квалификация за достъпа до функцията на отговорно лице за център за трансфузионна хематология притежаването на диплома за висше образование „в областта на медицината или биологичните науки“, предоставя пряко на лицата с диплома в двете дисциплини правото да могат да упражняват функцията на отговорно лице за център за трансфузионна хематология?
- 2) Следователно позволява ли правото на Съюза, или е пречка националното право да изключи възможността посочената функция на отговорно лице за център за трансфузионна хематология да се изпълнява от лица с диплома по биологични науки?

⁽¹⁾ Директива 2002/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 година за определяне на стандартите за качество и безопасност при вземането, диагностиката, преработката, съхранението и разпределянето на човешка кръв и кръвни съставки и за изменение на Директива 2001/83/ЕО (ОВ L 33, 2003 г., стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 171).

**Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 26 февруари 2020 г. —
ХУ/Hauptzollamt В**

(Дело С-100/20)

(2020/С 209/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: ХУ

Ответник: Hauptzollamt В

Преюдициален въпрос

Трябва ли съгласно правото на Съюза върху вземане от възстановяване на неправилно установен размер на данък върху електроенергията да се начисли лихва, ако установяването на по-нисък размер на данъка върху електроенергията се основава на факултативното данъчно намаление съгласно член 17, параграф 1, буква а) от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията ⁽¹⁾ и установяването на твърде висок размер на данъка се основава единствено на грешка при прилагането към разглеждания случай на националната разпоредба, която е приета за транспонирането на член 17, параграф 1, буква а) от Директива 2003/96/ЕО?

⁽¹⁾ ОВ L 283, 2003 г., стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98.

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 26 февруари 2020 г. —
StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/eprimo GmbH**

(Дело С-102/20)

(2020/С 209/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Ответник: eprimo GmbH

Друга страна в производството: Interactive Media CCSP GMBH

Преюдициални въпроси

- 1) Изпълнени ли са характеристиките на понятието за изпращане по смисъла на член 2, второ изречение, буква з) от Директива 2002/58/ЕО ⁽¹⁾, ако дадена комуникация не е изпратена чрез доставчик на услуги от един потребител на електронна комуникационна услуга до друг потребител на електронния „адрес“ на втория потребител, а в резултат от отварянето на защитен с парола уебсайт на електронна поща рекламен сървър автоматично я показва на конкретни определени за тази цел места във входящата пощенска кутия на електронната поща на избран на случаен принцип потребител (реклама до пощенска кутия)?

- 2) Предполага ли получаването на комуникацията по смисъла на член 2, второ изречение, буква з) от Директива 2002/58/ЕО, след като узнае за наличието на комуникация, получателят да задейства чрез доброволна заявка за получаване на програмирано предаване на комуникацията, или е достатъчно визуализирането на комуникация във входящата пощенска кутия на електронна поща да се задейства с отварянето на защитен с парола уебсайт на електронна поща от страна на потребителя?
- 3) Налице ли е електронна поща по смисъла на член 13, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО и ако комуникацията не е изпратена на конкретно определен преди предаването отделен получател, а се показва във входящата пощенска кутия на избран на случаен принцип потребител?
- 4) Налице ли е използване на електронна поща за целите на директен маркетинг по смисъла на член 13, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО само когато се установи, че е налице бреме за потребителя, което излиза отвъд границите на тормоза?
- 5) Налице ли е индивидуална реклама, изпълняваща условията за „увещаване“ по смисъла на точка 26, първо изречение от приложение I към Директива 2005/29/ЕО⁽²⁾ само когато се установи контакт с клиент посредством средство за комуникация, което традиционно служи за индивидуална комуникация между изпращач и получател, или е достатъчно, както рекламата в разглеждания спор, да се установи индивидуален контакт чрез показване на рекламата във входящата пощенска кутия на лична електронна поща, следователно на място, на което клиентът очаква индивидуално адресирани до него съобщения?

⁽¹⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 2002 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63).

⁽²⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260)

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshofs (Австрия), постъпило на 3 март 2020 г. — JY

(Дело C-118/20)

(2020/C 209/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: JY

Отговорник: Wiener Landesregierung

Преюдициални въпроси

- 1) Попада ли по естеството и последиците си в приложното поле на правото на Съюза положението на физическо лице, което — както жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване, се е отказало от гражданството си на една-единствена държава — членка на Европейския съюз, а следователно и от своето гражданство на Съюза, за да получи гражданството на друга държава членка съгласно уверението по подадена от него молба за предоставяне на гражданството на другата държава членка, и което впоследствие чрез оттеглянето на това уверение е лишено от възможността да възстанови гражданството на Съюза, — като поради това при оттеглянето на уверението за предоставяне на гражданството е необходимо да се спазва правото на Съюза?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

- 2) Следва ли в рамките на решение относно оттеглянето на уверението за предоставяне на гражданството на държавата членка компетентните национални органи, включително съответните национални съдилища, да установят дали от гледна точка на правото на Съюза оттеглянето на уверението, с което се премахва възможността за възстановяването на гражданството на Съюза, е съвместимо с принципа на пропорционалност с оглед на неговите последици за положението на засегнатото лице?

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 3 март 2020 г. — Koleje Mazowieckie/Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa, понастоящем Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Дело C-120/20)

(2020/C 209/14)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: Koleje Mazowieckie

Ответници: Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa, понастоящем Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите от Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 г. ⁽¹⁾, по-специално член 4, параграф 5 и член 30, параграфи 1, 3, 5 и 6, да се тълкуват в смисъл, че не допускат предявяване от железопътно предприятие, без осъществяване на съдебен контрол върху решение на надзорния орган, на искания за обезщетение срещу държава членка поради неправилно транспониране на Директивата, когато елемент от обезщетението би била надплатена такса за ползване на железопътната инфраструктура?
- 2) Противоречи ли становището, че право на обезщетение въз основа на общностното право поради неправилно прилагане на правото на Европейския съюз, и по-специално поради неправилно транспониране на директива или липса на транспонирането ѝ, е налице само когато нарушената норма предоставя права на частноправните субекти, нарушението на правото е квалифицирано (по-специално като очевидно и сериозно надхвърляне на правото на преценка от държавата членка при транспонирането на директива), а причинно-следствената връзка между нарушението и вредата е пряка, на правна уредба на държава членка, в която в такива случаи се признава право на обезщетение, ако са изпълнени по-малко строги условия?

⁽¹⁾ Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година относно разпределянето на капацитета на железопътната инфраструктура и събирането на такси за ползване на железопътната инфраструктура (ОВ L 75, 2001 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 66).

Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 4 март 2020 г. — VG/Minister van Buitenlandse Zaken

(Дело C-121/20)

(2020/C 209/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: VG

Ответник: Minister van Buitenlandse Zaken

Преюдициален въпрос

Променя ли се нещо в отговора на преюдициалните въпроси, даден от Съда по дела C-225/19 и C-226/19, когато не е очевидно или не е известно, коя държава при предварителната консултация по член 22 от Визовия кодекс ⁽¹⁾ може да възрази срещу издаването на виза на кандидата?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Gliwicach (Полша), постъпило на 5 март 2020 г. — D. Spółka Akcyjna/W. Zrt.

(Дело C-127/20)

(2020/C 209/16)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Gliwicach

Страни в главното производство

Ищец: D. Spółka Akcyjna

Ответник: W. Zrt

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че въздушен превозвач, чийто самолет се е сблъскал с птица, е длъжен — в рамките на необходимите мерки, които трябва да вземе — да предвиди при планирането на полетите в ротационната система запас от време, който е достатъчен за извършването на изискваната проверка за сигурност?

а при отрицателен отговор:

Трябва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 да се тълкува в смисъл, че въздушен превозвач, чийто самолет се е сблъскал с птица, е длъжен — в рамките на необходимите мерки, които трябва да вземе — да изготви работния план или разпределението на екипажа по такъв начин, че да е готов за изпълнение на полетно дежурство веднага след извършването на изискваната проверка за сигурност, независимо от ограниченията на продължителността на полетите и дежурствата и от изискванията за почивка, предвидени в приложение III към Регламент (ЕС) № 965/2012 на Комисията от 5 октомври 2012 година за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с въздушните операции [в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета] ⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

⁽²⁾ ОВ L 296, 2012 г., стр. 1

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 10 март 2020 г. — BM, DM, EN/Getin Noble Bank S.A.

(Дело C-132/20)

(2020/C 209/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Ищци: BM, DM, EN

Ответник: Getin Noble Bank S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, член 4, параграф 3, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз (наричан по-нататък „ДЕС“) във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (¹) да се тълкуват в смисъл, че независим и безпристрастен съд, притежаващ съответната квалификация по смисъла на правото на Европейския съюз, е орган, в който заседава лице, назначено за първи или последващ път (в съд от по-горна инстанция) на съдийска длъжност от политически орган на изпълнителната власт на държава с тоталитарна, недемократична, комунистическа система на управление („Държавен съвет на Полската народна република“) по предложение на министъра на правосъдието на тази държава, по-специално с оглед на 1) липсата на прозрачност на критериите за назначаване, 2) възможността за освобождаване на съдията по всяко време, 3) липсата на участие в процедурата по назначаване нито на орган на самоуправление на съдиите, нито на 4) съответни органи на публичната власт, сформирани след демократични избори, което може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?
- 2) Има ли значение за отговора на въпроса, изложен в точка 1, обстоятелството, че назначаването като съдия на последващи съдийски длъжности (в съдилища от по-горна инстанция) е можело да стане поради признаване на определен период на работа (трудов стаж) и въз основа на оценка на работата на длъжността, на която това лице е било назначено поне първоначално от политическите органи, посочени в точка 1 и по описаната в тази точка процедура, което може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?
- 3) Има ли значение за отговора на въпроса, изложен в точка 1, обстоятелството, че назначаването като съдия на последващи съдийски длъжности (в съдилища от по-горна инстанция, с изключение на Sąd Najwyższy — Върховен съд) не е зависело от полагане на клетва от страна на съдията за съблюдаване на ценностите на демократичното общество, а лицето, назначавано за първи път е давало обещание да бъде пазител на политическия строй на комунистическата държава и така наречената „народна правова държава“, което може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?
- 4) Трябва ли член 2, член 4, параграф 3, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата, член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13 да се тълкуват в смисъл, че независим и безпристрастен съд, притежаващ съответната квалификация по смисъла на правото на Европейския съюз, е орган, в който заседава лице, назначено за първи или последващ път (в съд от по-горна инстанция) на съдийска длъжност при грубо нарушаване на конституционните разпоредби на държава — членка на Европейския съюз, предвид несъответстващото на конституцията на държавата членка сформирани на органа, излъчил това лице като кандидат, който впоследствие е назначен на съдийска длъжност (Krajowa Rada Sądownictwa — Национален съдебен съвет), което несъответствие е било потвърдено от конституционния съд на държавата — членка на Европейския съюз, и което съответно може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?

- 5) Трябва ли член 2, член 4, параграф 3, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата, член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13 да се тълкуват в смисъл, че независим и безпристрастен съд, притежаващ съответната квалификация по смисъла на правото на Европейския съюз, е орган, в който заседава лице, което е назначено на съдийска длъжност за първи или последващ път (в съд от по-горна инстанция) и е излъчено като кандидат, предложен за назначаване на тази длъжност в процедурата пред органа, оценяващ кандидатите (Krajowa Rada Sądownictwa), ако процедурата не отговаря на критериите за публичност и прозрачност на правилата за подбор на кандидатите, което може да накърни доверието, което правосъдието трябва да вдъхва в демократичното общество?
- 6) Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея, член 2, член 4, параграф 3 и член 6, параграф 3 ДЕС във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата, член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13 да се тълкува в смисъл, че съдът от последна инстанция на държавата — членка на Европейския съюз (Sąd Najwyższy), за да гарантира ефективната съдебна защита като средство за предотвратяване на постоянното прилагане на неравноправни клаузи в договори, сключвани от продавачи и доставчици с потребители, е длъжен да извършва служебно на всеки етап от производството преценка:
- а) дали отговаря на критериите за посочения в точки 1 и 4 независим и безпристрастен съд, притежаващ съответната квалификация по смисъла на правото на Европейския съюз, независимо от значението на преценката на критериите, отбелязани в тези точки, за съдържанието на решението дали договорна клауза е неравноправна, а също така,
- б) дали производството пред посочения в точки 1 и 4 съд е валидно?
- 7) Трябва ли член 2, член 6, параграфи 1 и 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47, параграфи 1 и 2 от Хартата, член 267, трета алинея ДФЕС, член 38 от Хартата и член 7, параграфи 1 и 2 от Директива 93/13 да се тълкуват в смисъл, че установяването на липсата на независимост на съда или на заседаващия в него съдия предвид обстоятелствата, посочени в точки 1—5, в съответствие с правото на Европейския съюз може да бъде възпрепятствано от конституционни разпоредби на държавата — членка на Европейския съюз, посветени на устройството на съдилищата или назначаването на съдии и недопускащи преценка на валидността на назначаването на съдията?

(¹) ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 11 март 2020 г. — European Pallet Association eV/PHZ BV

(Дело C-133/20)

(2020/C 209/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Касатор: European Pallet Association eV

Ответник по касационната жалба: PHZ BV

Преюдициални въпроси

- 1) а) Необходимо ли е за успешното позоваване на член 13, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността (¹) последващото търгуване на съответните маркови продукти да засяга или да може да засегне една или няколко от [...] функциите на марката [(и по-специално функциите на марката да указва произход и да гарантира качество, както и комуникационната, инвестиционната и рекламната ѝ функции)]?

- б) При положителен отговор на буква а) от първия въпрос, налици ли е изискване, което съществува наред с изискването за наличие на „законни основания“?
- в) Винаги ли за успешното позоваване на член 13, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността е достатъчно да е засегната на една или няколко от посочените във въпрос 1, буква а) функции?
- 2) а) Може ли по принцип да се твърди, че на основание член 13, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността притежател на марка може да се противопостави на последващото търгуване със стоки с неговата марка, когато тези стоки са ремонтирани от други лица, а не от притежателя на марката или от лица, които са оправомощени от него за това?
- б) При отрицателен отговор на буква а) от втория въпрос, при положение че стоки, които са пуснати на пазара от притежателя на марката или с негово съгласие, са впоследствие ремонтирани от трето лице, зависи ли наличието на „законни основания“ по смисъла на член 13, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността от вида на тези стоки или от вида на извършения ремонт [...] или от други или особени обстоятелства като [...] тези в настоящото дело?
- 3) а) Изключено ли е притежателят на марката по смисъла на член 13, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността да се противопостави на последващо търгуване със стоки, които са ремонтирани от трети лица, когато марката се използва по начин, който не може да създаде впечатление, че съществува икономическа връзка между притежателя на марката (или неговите лицензополучатели) и страната, която продължава да разпространява стоките, например когато поради премахването на марката и/или допълнително етикетиране на стоките след ремонта може ясно да се установи, че ремонтът не е извършен от притежателя на марката или от негов лицензополучател или с тяхно съгласие?
- б) Релевантен ли е в това отношение отговорът на въпроса дали марката може да бъде премахната по лесен начин, без да бъде засегната техническата годност или практическата използваемост на палетите?
- 4) Релевантно ли е за отговора на предходните въпроси обстоятелството дали става дума за колективна марка по смисъла на Регламента относно марката на Общността, и ако отговорът е положителен, в какво отношение?

(¹) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година (кодифицирана версия) (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 12 март 2020 г. — JS/Câmara Municipal de Gondomar

(Дело C-135/20)

(2020/C 209/19)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: JS

Ответник: Câmara Municipal de Gondomar

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правото на Европейския съюз, и по-специално член 5 от Рамковото споразумение, приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (¹) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която съдържа абсолютна забрана за преобразуване на срочни трудови договори, сключени от публични органи, в безсрочни трудови договори?

- 2) Трябва ли Директива 1999/70/ЕО да се тълкува в смисъл, че налага преобразуването на договорите като единствен начин за предотвратяване на злоупотреби от използването на последователни срочни трудови договори?

(¹) Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175 1999, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129)

Преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Португалия), постъпило на 12 март 2020 г. — MV/SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos SA

(Дело C-137/20)

(2020/C 209/20)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Страни в главното производство

Жалбоподател: MV

Ответник: SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли събитие като настъпило на 6 юни 2016 г., когато е отменен полет поради метеорологичните условия на летището на пристигане, а именно поради това, че към момента на излитане не са гарантирани минималните изисквания за хоризонтална видимост, както и вертикална видимост на пистата и по този начин не са налице необходимите условия за безопасност на посоченото летище и по отношение на въпросното въздухоплавателно средство, що се отнася до маневрата за приземяване и са налице прогнози за влошаване на атмосферните условия в следващите часове, да се квалифицира като „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 (¹), който освобождава въздушния превозвач от задължението за изплащане на обезщетение?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ, L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218)

Преюдициално запитване от Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Италия), постъпило на 26 март 2020 г. — Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana — Assessorato regionale della salute — Dipartimento regionale per la pianificazione и др.

(Дело C-142/20)

(2020/C 209/21)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Страни в главното производство

Жалбоподател: Analisi G. Caracciolo srl

Отвeтници: Regione Siciliana — Assessorato regionale della salute — Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia — Assessorato della salute — Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia — Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли Регламент ЕО № 765/2008 ⁽¹⁾ национална правна уредба (като член 40 от Закон № 88 от 2009 г.), когато тя се тълкува в смисъл, че допуска възможността дейността по акредитация да се извършва от органи без седалище в една от държавите от Европейския съюз — и следователно без отнасяне към единния орган по акредитация — когато тези органи все пак гарантират спазването на стандартите UNI CEI EN ISO/IEC 17025 и UNI CEI EN ISO/IEC 17011 и демонстрират — включително посредством споразумения за взаимно признаване — притежаването на квалификация, която по същество може да се приравни на квалификацията на посочените в Регламент ЕО № 765/2008 единни органи по акредитация?
- 2) Във връзка с член 56 ДФЕС, членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 102 ДФЕС нарушава ли Регламент ЕО № 765/2008 — когато въвежда монополен по съществото си режим на национално равнище за дейностите по акредитация чрез системата на „Единния орган“ — принципите на първичното право на Европейския съюз, и по-специално принципите на свободно предоставяне на услуги и на недопускане на дискриминация, забраната на разликите в третирането, както и правилата в областта на конкуренцията, които забраняват монополното положение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 година за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 2008 г., стр. 30)

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 24 март 2020 г. — А/О

(Дело C-143/20)

(2020/C 209/22)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Районен съд Варшава—Вола, Варшава, Полша)

Страни в главното производство

Ищец: А

Отвeтник: О

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 185, параграф 3, буква и) от Директива 2009/138/ЕО от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност ⁽¹⁾ и член 36, параграф 1 от Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 година относно животозастраховането ⁽²⁾ във връзка с точка 12 от част А на приложение III към нея да се тълкуват в смисъл, че при договорите за застраховка „Живот“, свързани с инвестиционен фонд (застрахователен капиталов фонд), чиито базови активи са деривати (или структурирани финансови инструменти, в които са включени деривати), застрахователят или застрахованият (който предлага такова застраховане, разпространява застрахователен продукт, „продава“ застраховка) е длъжен да предостави на застрахования потребител информация относно естеството, спецификацията на вида, характеристиките (на английски език „indication of the nature“, на немски език „Angabe der Art“, на френски език „indications sur la nature“) на базовия инструмент (деривата или структурирания финансов инструмент, в който е включен дериват), или пък е достатъчно да се посочи характерът на базовите (основните) активи, без да се представят характеристиките на такъв инструмент?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е, че застрахователят или застрахованият (който предлага такова застраховане, разпространява застрахователен продукт, „продава“ застраховка, свързани с инвестиционен фонд — застрахователен капиталов фонд) е длъжен да предостави на потребителя информация относно естеството, спецификацията на вида, характеристиките на базовия инструмент (деривата или структурирания финансов инструмент, в който е включен дериват) — трябва ли член 185, параграф 3, буква и) от Директива 2009/138/ЕО и член 36, параграф 1 от Директива 2002/83/ЕО във връзка с точка 12 от част А на приложение III към нея да се тълкуват в смисъл, че предоставената на застрахования потребител информация относно естеството, спецификацията на вида, характеристиките на базовия инструмент (деривата или структурирания финансов инструмент, в който е включен дериват) трябва да съдържа същата информация като изискваната в член 19, параграф 3 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета⁽³⁾ и член 24, параграф 4 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС⁽⁴⁾ (наричана по-нататък за краткост „Директива 2014/65/ЕС“), тоест пълна информация за дериватите и предлаганите инвестиционни стратегии, която трябва да включва подходящи указания и предупреждения за рисковете, свързани с инвестициите в такива инструменти или по отношение на конкретни инвестиционни стратегии, включително информация относно методологията за оценяване на базовия инструмент, прилагана от застрахователя или изчисляващия агент през периода на застрахователното покритие, информация относно риска, свързан с деривата и неговия емитент, включително относно промените в стойността на деривата във времето, различните фактори, определящи тези промени, и степента им на влияние върху стойността?
- 3) Трябва ли член 185, параграф 4 от Директива 2009/138/ЕО да се тълкува в смисъл, че при договорите за застраховка „Живот“ и достигане до определена възраст, свързани с инвестиционен фонд (застрахователен капиталов фонд), когато базовият актив на фонда е дериват (или структуриран финансов инструмент, в който е включен дериват), застрахователят или застрахованият (който предлага такова застраховане, разпространява застрахователен продукт, „продава“ застраховка) е длъжен да представи на застрахования потребител същата информация като изискваната в член 19, параграф 3 от Директива 2004/39/ЕО и член 24, параграф 4 от Директива 2014/65/ЕС, тоест пълна информация за дериватите и предлаганите инвестиционни стратегии, която трябва да включва подходящи указания и предупреждения за рисковете, свързани с инвестициите в такива инструменти или по отношение на конкретни инвестиционни стратегии, включително информация относно методологията за оценяване на базовия инструмент, прилагана от застрахователя или изчисляващия агент през периода на застрахователното покритие, информация относно риска, свързан с деривата и неговия емитент, включително относно промените в стойността на деривата във времето, различните фактори, определящи тези промени, и степента им на влияние върху стойността?
- 4) При утвърдителен отговор на втория или третия въпрос (или и на двата посочени въпроса) — представлява ли непредоставянето на застрахования потребител от страна на застрахователя или застрахования, предлагащ застраховка „Живот“, свързана с инвестиционен фонд (застрахователен капиталов фонд), на изискваната (посочената във втори и трети въпрос) информация при предлагането на потребителя на застраховката неоялна търговска практика по смисъла на член 5 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾, или пък непредоставянето на изискваната информация представлява заблуждаваща търговска практика по смисъла на член 7 от тази директива?
- 5) При отрицателен отговор както на втория, така и на третия въпрос — представлява ли липсата на ясно информирание на потребителя от страна на застрахователя или застрахования (който предлага такова застраховане, разпространява застрахователен продукт, „продава“ застраховка „Живот“, свързани с инвестиционен фонд (застрахователен капиталов фонд), че средствата на инвестиционния фонд (застрахователния капиталов фонд) са вложени в деривати (или структурирани продукти, в които са включени деривати), неоялна търговска практика по смисъла на член 5 от Директивата за неоялни търговски практики или пък непредоставянето на изискваната информация представлява заблуждаваща търговска практика по смисъла на член 7 от тази директива?

- 6) При отрицателен отговор както на втория, така и на третия въпрос — представлява ли неждането на подробни разяснения на потребителя от страна на застрахователя или застрахователя, който предлага застраховка „Живот“, свързана с инвестиционен фонд (застрахователен капиталов фонд), за точните характеристики на инструмента, в който са вложени средствата на инвестиционния фонд (застрахователния капиталов фонд), включително информацията относно правилата за функциониране на този инструмент, в случай че това е дериват (или структуриран инструмент, в който е включен дериват), нелоялна търговска практика по смисъла на член 5 от Директивата за нелоялни търговски практики, или пък непредоставянето на изискваната информация представлява заблуждаваща търговска практика по смисъла на член 7 от тази директива?

⁽¹⁾ ОВ L 335, 2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 345, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 192.

⁽³⁾ ОВ L 145, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247.

⁽⁴⁾ ОВ L 173, 2014 г., стр. 349.

⁽⁵⁾ ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260.

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 27 март 2020 г. —
Bundeswettbewerbsbehörde/Nordzucker AG и др.**

(Дело C-151/20)

(2020/C 209/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundeswettbewerbsbehörde

Ответници: Nordzucker AG, Südzucker AG, Agrana Zucker GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли третият критерий, установен в практиката на Съда в областта на конкуренцията като условие за приложимост на принципа „ne bis in idem“ — а именно че трябва да е засегнат един и същ защитен правен интерес — да се прилага и когато за едни и същи деяния и по отношение на едни и същи лица органите за защита на конкуренцията на две държави членки са длъжни да прилагат наред с националните разпоредби и същите норми на европейското право (в случая: член 101 ДФЕС)?

При утвърдителен отговор на този въпрос:

- 2) В такъв случай на паралелно прилагане на европейското и националното законодателство в областта на конкуренцията налици ли е един и същ защитен правен интерес?
- 3) Освен това от значение ли е за целите на прилагането на принципа „ne bis in idem“ дали в по-ранното решение за налагане на имуществена санкция, прието от орган за защита на конкуренцията на държава членка, са взети предвид от фактическа страна последиците от нарушението на лоялната конкуренция на територията на другата държава членка, чийто орган за защита на конкуренцията се е произнесъл едва впоследствие в рамките на провежданото от него производство съгласно правото в областта на конкуренцията?
- 4) Представлява ли и производство, в хода на което поради обстоятелството, че участник в него е включен в националната програма за освобождаване от санкции или за намаляване на техния размер, може да се установи само извършеното от него нарушение на правото в областта на конкуренцията, производство, в рамките на което се прилага принципът „ne bis in idem“, или такава обикновена констатация на нарушението може да се направи независимо от резултата от предишно производство за налагане на имуществена санкция (в друга държава членка)?

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 31 март 2020 г. — Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-154/20)

(2020/C 209/24)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател в първоинстанционното производство: Kemwater ProChemie s. r. o.

Ответник в първоинстанционното производство: Odvolací finanční ředitelství

Преюдициални въпроси

- 1) Съответства ли на Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ положение, при което упражняването на правото на приспадане на начисления данък върху добавената стойност зависи от изпълнението от данъчнозадълженото лице на задължение да докаже, че получената от него доставка по облагаема сделка е извършена от друго конкретно данъчнозадължено лице?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, допустимо ли е, ако данъчнозадълженото лице не изпълни посоченото задължение за доказване, на това лице да се откаже правото на приспадане на начисления данък, макар да не е доказано, че то е знаело или и могло да знае, че придобивайки стоките или услугите участва в данъчна измама?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Жалба, подадена на 14 април 2020 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-161/20)

(2020/C 209/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, E. Georgieva, S. L. Kaléda, W. Mölls)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Съвета⁽¹⁾, съдържащо се в акта на Корепер от 5 февруари 2020 г., с което се одобрява внасянето на документ в Международната морска организация (ММО) по отношение на въвеждането на насоки относно жизнения цикъл за оценка „от източник до резервоар“ на емисии на парникови газове от устойчиви алтернативни горива, с оглед на предаването на ММО на документа от председателството на Съвета от името на държавите членки и на Комисията,
- запази действието на решението,
- осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Подадената от Комисията жалба се отнася до решение на Съвета, съдържащо се в акта на Корепер от 5 февруари 2020 г., с което се одобрява внасянето на документ в Международната морска организация (ММО) по отношение на въвеждането на насоки относно жизнения цикъл за оценка „от източник до резервоар“ на емисии на парникови газове от устойчиви алтернативни горива (внасяне на документ относно емисиите на парниковите газове), с оглед на предаването на ММО на документа от председателството на Съвета от името на държавите членки и на Комисията

В подкрепа на жалбата си Комисията посочва две основания.

На първо място, Комисията счита, че решението на Съвета нарушава изключителната компетентност на Съюза по член 3, параграф 2 ДФЕС. Наистина, Съюзът има изключителна компетентност в областта, до която се отнася внасянето на документа относно емисиите на парникови газове, по смисъла на член 3, параграф 2 ДФЕС, тъй като в голяма степен тази област е покрита от общите правила, приложими към вътрешни за Европейския съюз положения, по смисъла на установената практика на Съда на Европейския съюз.

На второ място, Комисията счита, че решението на Съвета нарушава институционалните прерогативи на Комисията по член 17, параграф 1 ДЕС, тъй като само Комисията има право да действа от името на Съюза и да извършва външното представителство на Съюза.

(¹) Документ на Съвета ST 6287/20 от 24 февруари 2020 г.

Иск, предявен на 23 април 2020 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-169/20)

(2020/C 209/26)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. França и C. Perrin)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

- да се обяви, че като не е намалила стойността на екологичния елемент при изчисляването на приложимата ставка на данъка за регистрация на употребяваните автомобили, внесени на територията на Португалската република и придобити в други държави членки, Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Разглежданото португалско законодателство въвежда дискриминация между облагането на вносно превозно средство и облагането на подобно местно превозно средство. Действащите начини и форми на изчисляване водят до това данъчното облагане на вносно превозно средство винаги да бъде по-високо.

Това положение е още по-обезпокояващо, тъй като противоречи на практиката на Съда: португалското законодателство в областта на изчисляването на приложимия данък за употребяваните превозни средства, придобити в други държави членки, вече е била предмет на предходни производства за установяване на неизпълнение на задължения и на няколко решения на Съда.

Португалското законодателство не гарантира, че употребяваните превозни средства, внесени от други държави членки, се облагат със сума, която не надвишава данъка, с който са обложени подобни местни употребявани автомобили. Това може да се обясни с факта, че поради изменението на законодателството от 2016 г., използваният екологичен елемент за изчисляване на стойността на употребяван автомобил не се намалява.

От това следва, че таблицата за намаляване на ставката, приета в националното законодателство, не води до разумно доближаване до реалната стойност на вносното употребявано превозно средство. Вследствие на това платената сума за регистрация на употребявано превозно средство надвишава сумата за подобно вече регистрирано в Португалия употребявано превозно средство, а това представлява нарушение на член 110 ДФЕС и на практиката на Съда.

Жалба, подадена на 24 април 2020 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-180/20)

(2020/С 209/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: M. Kellerbauer, T. Ramopoulos)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да отмени Решение (ЕС) 2020/245 ⁽¹⁾ на Съвета от 17 февруари 2020 година относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвета за партньорство, създаден със Споразумението за всеобхватно и засилено партньорство между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Армения („СЕРА“), от друга страна, във връзка с приемането на процедурния правилник на Съвета за партньорство и тези на Комитета за партньорство, на подкомитетите и на другите органи, създадени от Съвета за партньорство, и с утвърждаването на списъка на подкомитетите, за прилагането на посоченото споразумение с изключение на дял II от него (наричано по-нататък „Решение на Съвета 2020/245“) и Решение (ЕС) 2020/246 ⁽²⁾ на Съвета от 17 февруари 2020 година относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвета за партньорство, създаден със Споразумението за всеобхватно и засилено партньорство между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Армения, от друга страна, във връзка с приемането на процедурния правилник на Съвета за партньорство и тези на Комитета за партньорство, на подкомитетите и на другите органи, създадени от Съвета за партньорство, и с утвърждаването на списъка на подкомитетите, за прилагането на дял II от посоченото споразумение (наричано по-нататък „Решение на Съвета 2020/246“);
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията твърди, че i) като изключва дял II на „СЕРА“ от обхвата на Решение на Съвета 2020/245; ii) и приема отделно Решение на Съвета 2020/246 само относно дял II от „СЕРА“, чието материалноправно основание е член 37 ДЕС; и iii) като прибавя член 218, параграф 8, втора алинея ДФЕС, съгласно който Съветът действа с единодушие, когато споразумението се отнася до област, за която се изисква единодушие, Съветът нарушава Договора, тълкуван в практиката на Съда.

В подкрепа на това основание са изложени следните доводи:

Първо, съгласно установената съдебна практика материалноправното основание на Решение на Съвета съгласно член 218, параграф 9 ДФЕС относно позицията, която трябва да се вземе от страна на Съюза в рамките на органите, създадени със споразумение, следва да бъде определено предвид фокуса на споразумението като цяло. СЕРА се отнася предимно до търговия, развитие и сътрудничество, както и до търговия с транспортни услуги, а връзките между СЕРА и ОВППС не са достатъчно значителни, за да гарантират материалноправно основание предвид ОВППС на споразумението като цяло. Ето защо Съветът погрешно включил член 37 ДЕС като правно основание на Решение 2020/246 и това решение било прието неправилно при прилагане на правилото за гласуване с единодушие.

Второ, институциите на Съюза нямат право изкуствено да разделят единен акт на различни части и така да създават части, чийто фокус е различен, и още по-малко имат право да заобикалят изискването на член 13 ДЕС, че всяка институция действа в кръга на правомощията, които са ѝ предоставени с Договорите, и в съответствие с процедурите, условията и целите, предвидени в тях. Когато Съветът установява позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза, в рамките на орган, създаден със споразумение съгласно член 218, параграф 9 ДФЕС относно правилата, които уреждат работата на този орган във всички разпоредби на споразумението, разделянето на решението на Съвета на две не може да бъде обосновано. Тъй като СЕРА не прави разлика между това кой процедурни правила се прилагат, когато съответните органи действат съгласно дял II или съгласно други дялове на СЕРА, Съветът неправилно е приел две отделни решения, едното от които се отнася само до дял II от СЕРА.

⁽¹⁾ ОВ, L 52, 2020 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ, L 52, 2020 г., стр. 5.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 26 март 2020 г. — Armani/EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)

(Дело T-653/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „GIORGIO ARMANI le sac 11“ — По-ранни национални словна и фигуративни марки „LESAC“ и „lesac“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Реално използване на по-ранната марка — Член 47, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001)

(2020/C 209/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Armani SpA (Милано, Италия) (представители: S. Martínez-Almeida и Alejos-Pita, avocate)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Felipe Domingo Asunción (Мадрид, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 август 2018 г. (преписка R 2462/2017-4), постановено в производство по възражение със страни г-н Asunción и Giorgio Armani

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Giorgio Armani SpA понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 21.1.2019 г.

Решение на Общия съд от 26 март 2020 г. — Armani/EUIPO — Asunción (le Sac11)

(Дело T-654/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „le Sac 11“ — По-ранни национални словна и фигуративни марки „LESAC“ и „lesac“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Реално използване на по-ранната марка — Член 47, параграфи 2 и 3 от Регламент 2017/1001)

(2020/C 209/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Armani SpA (Милано, Италия) (представители: S. Martínez-Almeida и Alejos-Pita, avocate)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Felipe Domingo Asunción (Мадрид, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 август 2018 г. (преписка R 2464/2017-4), постановено в производство по възражение със страни г-н Asunción и Giorgio Armani

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Giorgio Armani SpA понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 21.1.2019 г.

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Tilly-Sabco/Съвет и Комисия

(Дело T-707/18) ⁽¹⁾

(Селско стопанство — Възстановявания при износ — Птиче месо — Регламент (ЕС) 2018/1277, приет след отмяната с решение на Съда на Регламент за изпълнение (ЕС) № 689/2013 — Компетентност на автора на акта — Злоупотреба с процесуални права — Задължение за мотивиране — Извъндоговорна отговорност — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Щета)

(2020/С 209/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Tilly-Sabco (Герлескен, Франция) (представители: R. Milchior и S. Charbonnel, avocats)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз (представители: D. Komilaki и M. Alver) и Европейска комисия (представители: A. Lewis и B. Hofstätter)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент (ЕС) 2018/1277 на Съвета от 18 септември 2018 година за определяне на възстановяванията при износ на птиче месо (ОВ, L 239, 2018 г., стр. 1) и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за поправяне на шетата, която жалбоподателят твърди, че е претърпял в резултат на определянето на посочените възстановявания при износ в размер на нула за периода между 19 юли и 31 декември 2013 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Tilly-Sabco да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 54, 11.2.2019 г.

Решение на Общия съд от 26 март 2020 г. — Tesnodidattica/EUIPO (Форма на поставките за глобуси и лампи)

(Дело T-752/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на поставките за глобуси и лампи — Абсолютно основание за отказ — Знак, състоящ се изключително от формата на стоката, която е необходима за постигането на технически резултат — Член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Липса на елементи, отличаващи се с декоративен характер или проява на въображение, които да изпълняват важна или съществена роля)

(2020/C 209/31)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Tesnodidattica SpA (Сан Коломбано, Чертенони, Италия) (представители: S. Corona и F. Corona, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Предмет

Жалба против решение на втори апелативен състав на EUIPO от 9 октомври 2018 г. (преписка R 76/2017-2) относно заявка за регистрация като марка на Европейския съюз на триизмерен знак, състоящ се от формата на стойки за глобуси и лампи.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Tesnodidattica SpA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 25.2.2019 г.

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Bergslagernas Järnvaru/EUIPO — Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Инструмент за цепене на дърва)

(Дело T-73/19) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ инструмент за цепене на дърва — По-ранен национален промислен дизайн — Основание за недействителност — Липса на оригиналност — Липса на различно общо впечатление — Член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Нарушение на правото на защита — Член 62 от Регламент № 6/2002)

(2020/C 209/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bergslagernas Järnvaruaktiebolag (Saltsjö-Boo, Швеция) (представители: S. Kirschstein-Freund и B. Breitingер, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen GmbH (Ихенхаузен, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на трети апелативен състав на EUIPO от 23 ноември 2018 г. (преписка R 1455/2018-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Scherrach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen и Bergslagernas Järnvaru

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Bergslagernas Järnvaruaktiebolag да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 122, 1.4.2019 г.

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Abarca/EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Дело T-106/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ABARCA SEGUROS“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „ABANCA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/C 209/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Abarca — Companhia de Seguros SA (Лисабон, Португалия) (представители: J. Pimenta и Á. Pinho, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: G. Schneider, J. Crespo Carrillo и Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Abanca Corporación Bancaria, SA (Бетансос, Испания) (представител: М. Aznar Alonso, адвокат)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 22 ноември 2018 г. (преписка R 1370/2018-2) във връзка с производство по възражение между Abanca Corporación Bancaria и Abarca — Companhia de Seguros

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Abarca — Companhia de Seguros SA да заплати направените от него съдебни разноски, както и разноските, направени от Службата на европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и от Abanca Corporación Bancaria, SA.

⁽¹⁾ ОВ С 131, 8.4.2019 г.

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (TasteSense)(Дело T-109/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TasteSense“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „MultiSense“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/С 209/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kerry Luxembourg Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представители: A. von Mühlendahl и H. Hartwig, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Ivanauskas и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Döhler GmbH (Дармшат, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 27 ноември 2018 г. (преписка R 1178/2018-2), постановено в производство по възражение със страни Döhler и Kerry Luxembourg

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Kerry Luxembourg Sàrl да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 139, 15.4.2019 г.

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — CV и др./Комисия(Дело T-496/19) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Възнаграждение — Корекционен коефициент — Добавка с фиксиран размер за представителни разходи — Разходи за настаняване — Задължение за лотивирание — Задължение за полагане на грижа — Равностойност на покупателната способност — Равно третиране)

(2020/С 209/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: CV и др. (представител: J.-N. Louis, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Mongin и M. Brauhoff)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяната на имплицитното решение на Комисията, с което органът по назначаването на тази институция отхвърля молбата на жалбоподателите, целяща по същество да получат увеличение, евентуално с обратна сила, на коригиращия коефициент, приложим за тяхната месторабота, в случая Париж

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда CV, CW и CY да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 305, 9.9.2019 г.

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — CZ и др./ЕСВД

(Дело T-497/19) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Възнаграждение — Корекционен коефициент — Добавка с фиксиран размер за представителни разходи — Разходи за настаняване — Задължение за лотивирание — Задължение за полагане на грижа — Равностойност на покупателната способност — Равно третиране)

(2020/С 209/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: CZ и др. (представител: J.-N. Louis, адвокат)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (представители: S. Marquardt и R. Spac)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяната на имплицитното решение на ЕСВД, с което органът по назначаването и органът, упълномощен да сключва договорите за работа на ЕСВД отхвърлят молбата на жалбоподателите, целяща по същество да получат увеличение, евентуално с обратна сила, на коригиращия коефициент, приложим за тяхната месторабота, в случая Париж

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда CZ, DB, DC и DD да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 305, 9.9.2019 г.

Определение на Общия съд от 27 април 2020 г. — Axactor/EUIPO — Аха (АХАСТОР)

(Дело T-594/19) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2020/С 209/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Axactor SE (Осло, Норвегия) (представители: D. Stone, A. Dykes, A. Leonelli, solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Аха SA (Париж, Франция) (представител: P. Martini-Berthon, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 юни 2019 г. (преписка R 479/2018-4) относно производство по възражение между Аха SA и Ахастор SE

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Ахастор SE и Аха SA да понесат направените от тях съдебни разноски, както и всяко от тях, половината от разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 363, 28.10.2019 г.

Определение на Общия съд от 30 април 2020 г. — ArcelorMittal Bremen/Комисия

(Дело T-623/19) ⁽¹⁾

(Иск за установяване на неправотерно бездействие — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Решение 2011/278/ЕС — Преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии — Промяна в националната таблица за разпределение относно Германия за периода от 2013 г. до 2020 г. — Значително увеличение на капацитета — Отпадане на предмета на делото — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2020/C 209/38)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: ArcelorMittal Bremen (Бремен, Германия) (представители: S. Altenschmidt и L. Buschmann, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и A. Becker)

Предмет

Искане на основание член 265 ДФЕС с предмет да се установи, че Комисията незаконосъобразно се е въздържала да приеме решение относно общото годишно количество на квоти за емисии, които трябва да бъдат разпределени безплатно за значително увеличение на капацитета по отношение на подинсталация на ищеца с продуктов показател за течни черни метали, и при условията на евентуалност, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на твърдяното решение, прието от Комисията на 19 юли 2019 г. относно поканата на ищеца с дата 1 юли 2019 г.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по иска.
- 2) Всяка от страните понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 28.10.2019 г.

Определение на председателя на Общия съд от 4 май 2020 г. — Csordas и др./Комисия

(Дело T-146/20 R)

(Привременни мерки — Публична служба — Избори в местната секция в Люксембург за комитета по персонала на Комисията — Редовност — Задължение за контрол на институцията — Искане за привременни мерки — Липса на *fumus boni juris*)

(2020/C 209/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Annamaria Csordas (Люксембург, Люксембург), Adrian Sorin Cristescu (Люксембург), Jean Putz (Еш сюр Алзет, Люксембург), Miguel Vicente-Nunez (Люксембург) (представител: М.-А. Lucas, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Milanowska, T. Lilamand и T. Bohr)

Предмет

Жалба, подадена на основание на член 270 ДФЕС и на член 91, параграф 4 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, от една страна, за отлагане на изпълнението, на първо място, на известието от 26 ноември 2019 г. на избирателната секция за обявяване на резултатите от изборите в местната секция в Люксембург за комитета по персонала на Комисията, на второ място, на решението от 28 ноември 2019 г. на Комисията за изчисляване на представителността на синдикалните или професионалните организации в рамките на Комисията, на трето място, на мандата на местната секция в Люксембург на комитета по персонала на Комисията, получен в резултат на изборите през ноември 2019 г., на четвърто място, на назначаването на местната секция в Люксембург на комитета по персонала на Комисията на делегатите в централния комитет по персонала на Комисията, на пето място, на всяко решение във връзка с разпределянето на допълнителните ресурси за представителите на персонала на Комисията и, от друга страна, да разпорежи на Комисията да запази на длъжност предишния комитет по персонала до датата на произнасяне на решението по главното производство, като ограничи този мандат до текущите дела и при условията на евентуалност — да разпорежи, от една страна, на Комисията да ограничи до текущите дела мандата на местната секция в Люксембург на комитета по персонала на Комисията, получен в резултат на изборите от ноември 2019 г. и, от друга страна — на местната секция да назначи представители, предложени от Union syndicale Luxembourg, в централния комитет на персонала на Комисията.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за налагане на привременни мерки.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 18 март 2020 г. — JP/Комисия

(Дело T-179/20)

(2020/C 209/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: JP (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 17 юли 2019 г. жалбоподателят да не бъде включен в списъка за бъдещи назначения на кандидати, издържали конкурс EPSO/AD/363/18 — Администратори (AD7), както и решението от 10 декември 2019 г., с което се отхвърля неговото искане за преразглеждане,

- да осъди ответника да изплати обезщетение за настъпилите вреди, и
- да осъди ответника да заплати всички разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е за нарушение на принципа, че членовете на конкурсната комисия имат необходимите умения да направят обективна оценка на представянето и професионалните качества на жалбоподателя по време на свързаното с областта интервю, за нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на оправданите правни очаквания.
2. Второто твърдение е за нарушение на принципа, че съставът на конкурсната комисия трябва да е достатъчно неизменен.
3. Третото твърдение е за наличие на явна грешка в преценката.

Жалба, подадена на 20 април 2020 г. — Square/EUIPO (\$ Cash App)

(Дело T-210/20)

(2020/С 209/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Square, Inc. (Сан Франциско, Калифорния, Съединени щати) (представители: M. Hawkins, Solicitor, K. Lüder и T. Dolde, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация по отношение на фигуративна марка „\$ Cash App“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 410 819

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 5 февруари 2020 г. по преписка R 811/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати разноските, включително тези, направени пред оперативния отдел и първи апелативен състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 72, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на принципите на равно третиране и на добра администрация.

Жалба, подадена на 20 април 2020 г. — Square/EUIPO (\$ Cash App)**(Дело T-211/20)**

(2020/C 209/42)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Square, Inc. (Сан Франциско, Калифорния, Съединените щати) (представители: M. Hawkins, Solicitor, K. Lüder и T. Dolde, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Посочваща Европейския съюз международна регистрация по отношение на фигуративна марка „\$ Cash App“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 410 839

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 5 февруари 2020 г. по преписка R 810/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати разноските, включително тези, направени в производството пред оперативния отдел и първи апелативен състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 72, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 15 април 2020 г. — JK/Комисия

(Дело T-219/20)

(2020/C 209/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: JK (представител: N. de Montigny, avocate)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 5 юни 2019 г., с което директорът на генерална дирекция „Бюджет и администрация, човешки ресурси“ на ЕСВД отхвърля жалбата на жалбоподателя по член 24 от Правилника за длъжностните лица от 5 февруари 2019 г.,
- да отмени мълчаливия отказ на органа по назначаването към Комисията на жалбата на жалбоподателя по член 24 от Правилника за длъжностните лица от 5 февруари 2019 г.,
- да отмени в частта относно мълчаливия отказ решението по жалбата, подадена от жалбоподателя по административен ред на 4 септември 2019 г., съобщено му на 6 януари 2020 г. от директора на генерална дирекция „Бюджет и администрация, човешки ресурси и сигурност“,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания за жалбата си.

1. Първо основание: нарушение на член 12а от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-долу „Правилникът за длъжностните лица“), грешка при прилагане на правото при преценката на понятието за тормоз, и по-специално при преценката му с оглед на изпълнението на задължението на институцията за съдействие по член 24 от Правилника за длъжностните лица, както и грешка при прилагане на правото при преценката на значението на представените доказателства, която органът по назначаването допуснал, като отхвърлил жалбата, без да проведе служебно разследване.
2. Второ основание: явна грешка в преценката на доказателствата, представени в подкрепа на молбата за съдействие, като се има предвид че жалбоподателят приложил към жалбата си достатъчно доказателства за атаките, на които бил подложен.

Жалба, подадена на 23 април 2020 г. — Orion/Комисия

(Дело T-223/20)

(2020/C 209/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Orion Oyj (Еспо, Финландия) (представители: C. Schoonderbeek, lawyer, J. Mulryne and E. Amos, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 13 февруари 2020 г. да предостави разрешение за пускане на пазара на генеричния лекарствен продукт „Дексмететомидин акорд“;
- да осъди ответника да плати правните и други разноски на жалбоподателя във връзка със спора.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, в което се посочва, че с оспорваното решение се нарушава член 10, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с член 10, параграф 2 от нея, като в него лекарственият продукт „Преселекс“, на който е предоставено национално разрешение за пускане на пазара в Чешката република преди присъединяването ѝ към Европейския съюз, е приет за референтен лекарствен продукт, като се има предвид, че това национално разрешение за пускане на пазара не е било предоставено (или актуализирано) в съответствие с действащите разпоредби от правото на Съюза.
2. Второ основание, в което се посочва, че с оспорваното решение се нарушава член 14, параграф 11 от Регламент № 726/2004 ⁽²⁾ във връзка с член 10, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Директива 2001/83, като в него се заключава, че регулаторната защита на данните за продукта на жалбоподателя „Дексдор“ е изтекла и се приема, че той (и изследователските данни в основата му) могат да се използват като референтен лекарствен продукт в подкрепа на заявлението за издаване на разрешение за пускане на пазара на копие (генеричен продукт), с мотива, че лекарственият продукт „Преселекс“ и „Дексдор“ са част от едно и също глобално разрешение за пускане на пазара.
3. Трето основание, в което се посочва, че оспорваното решение не съдържа адекватни мотиви, както се изисква от член 296 ДФЕС.

⁽¹⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83).

Жалба, подадена на 27 април 2020 г. — PNB Banka/ЕЦБ

(Дело T-230/20)

(2020/C 209/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PNB Banka AS (Рига, Латвия) (представител: О. Behrends, адвокат)

Ответник: Европейска централна банка

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ЕЦБ от 17 февруари 2020 г. за отнемане на банковия лиценз на AS PNB Banka,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква тринадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: твърди, че текстът на обжалваното решение съдържа недостатъчна и подвеждаща процедурна информация.
2. Второ основание: твърди, че при приемане на обжалваното решение ЕЦБ незаконосъобразно е следвала двуетапната процедура (включваща предложение от националния компетентен орган) по член 14, параграф 5, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета ⁽¹⁾ и член 83 от Регламент (ЕС) № 468/2014 ⁽²⁾, въпреки решението на ЕЦБ от 1 март 2019 г. за прекласифициране, с което тя е поела пряк надзор върху жалбоподателя.
3. Трето основание: твърди, че са допуснати нарушения в производството пред компетентния национален орган Комисия за финансовия и капиталовия пазар (КФКП).
4. Четвърто основание: твърди, че ЕЦБ вече не е имала процесуална възможност за приемане на проекторешението за отнемане на лиценз, датирано от 12 септември 2019 г., на 17 февруари 2020 г. поради процесуалната разпоредба на член 83, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 468/2014.
5. Пето основание: твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно от процесуална гледна точка и по същество, тъй като ЕЦБ фактически е отнела лиценза с предходната оценка от 15 август 2019 г. „Неизпълнение или вероятност за неизпълнение“.
6. Шесто основание: твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като е основано на незаконна намеса в правото му да бъде представляван, която го лишава изцяло от процесуалните му права.
7. Седмо основание: твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно като недостатъчно мотивирано.
8. Осмо основание: твърди, че е нарушено правото му да бъде изслушан.
9. Девето основание: твърди, че ЕЦБ не е можела да се основе на латвийското решение в производство по несъстоятелност от 12 септември 2019 г., тъй като това решение е незаконосъобразно и основано единствено на неправилната оценка „Неизпълнение или вероятност за неизпълнение“ на ЕЦБ.
10. Десето основание: твърди, че ЕЦБ неправилно се е основала на другите мотиви на обжалваното решение, а именно твърдения за нарушения на ограниченията на големите експозиции и изискванията във връзка с капитала, които твърдения не били обосновани и не били възприети от КФКП в нейното проекторешение.
11. Единадесето основание: твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно по същество, тъй като от 12 септември 2019 г. е бил контролиран от КФКП и съответно — непряко от ЕЦБ.
12. Дванадесето основание: твърди, че обжалваното решение е непропорционално.
13. Тринадесето основание: твърди, че обжалваното решение се основава на всички недостатъци на оценката „Неизпълнение или вероятност за неизпълнение“.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 година за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (ОВ L 141, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 23 април 2020 г. — Price/Съвет

(Дело T-231/20)

(2020/C 209/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: David Price (Le Dorat, Франция) (представител: J. Fouchet, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— Да спре настоящото производство като отправи до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси по реда на бързото производство:

1. Води ли оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз до отнемане на европейското гражданство на британските граждани, които преди края на преходния период са упражнили своето право на свободно движение и на свободно установяване на територията на друга държава членка?
2. При утвърдителен отговор трябва ли да се счита, че комбинацията от членове 2, 3, 10, 12 и 127 от споразумението за оттегляне, точка 6 от неговия преамбюл и членове 18, 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз позволява на тези британски граждани да запазят без изключение правата на европейското гражданство, от които те са се ползвали преди оттеглянето на тяхната страна от Европейския съюз?
3. При отрицателен отговор на втория въпрос, нарушава ли споразумението за оттегляне членове 18, 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз, доколкото не съдържа разпоредба, позволяваща им да запазят тези права без изключение?
4. При всички случаи дали член 127, параграф 1, буква б) от споразумението за оттегляне нарушава членове 18, 20 и 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз, но и членове 39 и 40 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото лишава гражданите на Съюза, които са упражнили правото си на свободно движение и на свободно установяване в Обединеното кралство, от правото да избират и да бъдат избрани на общинските избори в тази страна, и ако Общият съд и Съда правят същото тълкуване като френския Conseil d'État, дали това нарушение не се простира и върху гражданите на Обединеното кралство, които са упражнили своите права на свободно движение и на свободно установяване?

— Да отмени частично Решение (ЕС) 2020/135 на Съвета от 30 януари 2020 година относно сключването на Споразумението за оттегляне на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, заедно със Споразумението за оттегляне на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, доколкото последното не позволява да се защити напълно правото на здравеопазване на тези граждани и доколкото тези актове правят автоматично и общо разграничение, без какъвто и да е контрол за пропорционалност, между гражданите на Съюза и гражданите на Обединеното кралство, считано от 1 февруари 2020 г., и така да отмени по-конкретно шестия параграф от преамбюла и членове 9, 10 и 127 от споразумението за оттегляне;

— да осъди Европейския съюз да заплати всички разноски по производството, включително разходите за адвокат на стойност 5 000 EUR.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, изведено от липсата на контрол за пропорционалност на отнемането на европейското гражданство на някои категории британски граждани. Жалбоподателят изтъква, че в качеството на европейски гражданин, упражнил своята свобода на движение в Съюза и който е отсъствал от британската територия повече от петнадесет години, не му е било разрешено да гласува на референдума от 23 юни 2016 г. относно принадлежността на Обединеното кралство към Европейския съюз.
2. Второ основание, изведено от нарушение на принципите на демокрация, равно третиране, свобода на движение, свобода на изразяване и добра администрация.
3. Трето основание, изведено от нарушение на правния ред на Съюза и на принципа на равно третиране, присъщ на европейското гражданство. Жалбоподателят изтъква по-конкретно, че обжалваното решение е в разрез с правния ред на Съюза, който прогласява принципа на равно третиране на всички граждани и на правния ред на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.
4. Четвърто основание, изведено от нарушение на принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания. Жалбоподателят поддържа по-конкретно в това отношение, че обжалваното решение потвърждава загубата на неговото право на постоянно пребиваване, придобито след пет години обичайно пребиваване в държава членка, без да са били предвидени конкретните последици от тази загуба и най-вече без да е упражнен някакъв контрол за пропорционалност.
5. Пето основание, изведено от нарушение на правото на зачитане на личния и семейния живот, гарантирано от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение засяга неговото право на личен и семеен живот, доколкото то му отнема европейското гражданство и следователно правото да пребивава свободно на територията на държава членка, на която не е гражданин, но на чиято територия е изградил своя семеен живот.
6. Шесто основание, изведено от нарушение на правото на британските граждани да избират и да бъдат избрани на общинските и европейските избори. Според жалбоподателя член 127 от споразумението за оттегляне нарушава член 18 ДФЕС и членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Следователно обжалваното решение трябва да бъде отменено в частта му, в която ратифицира споразумение, съдържащо разпоредба, която създава дискриминация между британски граждани.
7. Седмо основание, изведено от автоматичното и общо разграничение, което прави споразумението за оттегляне между гражданите на Съюза и гражданите на Обединеното кралство без контрол за пропорционалност с оглед на личния и семеен живот на британските граждани считано от 1 февруари 2020 г. В подкрепа на това основание жалбоподателят твърди, че отнемането на европейското гражданство не може да е автоматично и общо, че е трябвало да се наложи извършването на преценка *in concreto* на последиците и че при липсата на подобна преценка обжалваното решение трябва да се отмени.
8. Осмо основание, изведено от нарушение на член 35 от Хартата на основните права, тоест на правото на здравеопазване. Жалбоподателят счита, че поради факта, че споразумението за оттегляне не предвижда никакво действие за защита на неговото право на здравеопазване тази допълваща компетентност изчезва за Обединеното кралство и неговите граждани, поставяйки последните в опасност, по-конкретно в период на пандемия или санитарна криза.

Жалба, подадена на 1 май 2020 г. — Ryanair/Комисия

(Дело T-238/20)

(2020/C 209/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair DAC (Сорлс, Ирландия) (представители: E. Vahida, F. Lapr evote, S. Rating и I. Metaxas-Maranghidis, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ЕС) на Европейската комисия от 11 април 2020 г. относно държавна помощ SA.56812 ⁽¹⁾, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски,
- жалбоподателят е поискал жалбата да бъде разгледана по реда на бързото производство на основание член 23а от Статута на Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е, че решението на Комисията нарушава конкретни разпоредби от ДФЕС и общите принципи на правото на Съюза на забрана на дискриминацията, основана на гражданство, и на свободно движение на услуги, които са в основата на либерализацията на въздушния транспорт в Съюза след края на 1980-те години. Либерализацията на пазара на въздушния транспорт в Съюза дава възможност за израстването на истински паневропейски нискотарифни авиокомпани. Решението на Комисията пренебрегва ролята на такива паневропейски авиокомпани за свързаността между държавите — членки на Съюза, допускайки Швеция да задели помощ само за авиокомпани от Съюза, на които е предоставила съюзни оперативни лицензи. Член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС предвижда изключение от забраната за държавни помощи съгласно член 107, параграф 1, но не и изключение от останалите правила и принципи на ДФЕС.
2. Второто твърдение е, че решението на Комисията нарушава нейното задължение да съпостави положителните с отрицателните ефекти на помощта за условията на търговия и за поддържане на ненарушена конкуренция (т.нар. „балансов тест“).
3. Третото твърдение е, че Комисията не е започнала официална процедура по разследване въпреки сериозните трудности и че е нарушила процесуалните права на жалбоподателя.
4. Четвъртото твърдение е, че решението нарушава задължението за мотивиране на Комисията.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) на Европейската комисия от 11 април 2020 г. относно държавна помощ SA.56812 Швеция — Кредитна гаранционна схема за авиокомпани по Временната рамка на Комисията за мерките за държавна помощ с цел подпомагане на икономиката при сегашната епидемия от COVID-19 (все още не публикувано в ОВ).

Жалба, подадена на 30 април 2020 г. — Stada Arzneimittel/EUIPO — Pfizer (RUXXIMLA)

(Дело T-239/20)

(2020/C 209/48)

Език на жалбата: *немски*

Страни

Жалбоподател: Stada Arzneimittel AG (Бад Филбел, Германия) (представители: J.-C. Plate и R. Kaase, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pfizer Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Регистрация на словна марка на Общността „RUXXIMLA“ — Регистрация № 17 865 742

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 февруари 2020 г. по преписка R 1879/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати разноските, включително направените в производството по възражение.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 5 май 2020 г. — Stada Arzneimittel/EUIPO — Pfizer (RUXYMLA)

(Дело T-248/20)

(2020/C 209/49)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Stada Arzneimittel (Бад Филбел, Германия) (представители: J.-C. Plate и R. Kaase, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pfizer Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединените щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Регистрация на словна марка на Европейския съюз „RUXYMLA“ — Регистрация № 17 865 739

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 февруари 2020 г. по преписка R 1878/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати разноските, включително направените в производството по възражение.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 7 май 2020 г. — González Calvet/ЕСП

(Дело T-257/20)

(2020/C 209/50)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Ramón González Calvet и Joan González Calvet (Барселона, Испания) (представител: P. Molina Bosch, адвокат)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Решение SRB/EES/2020/52 от 17 март 2020 г. на Единния съвет за реструктуриране,
- да оцени съвкупността от активите на цялата група Banco Popular, а не само активите на дружеството майка, отделно от тези на нейните дъщерни дружества, както е направило Deloitte, тъй като цялата група, а не само дружеството майка, е била погълната от Banco Santander,
- да оцени обслужваните кредити в размер на 100 % от тяхната балансова стойност,
- да оцени необслужваните кредити в размер на 100 % от тяхната балансова стойност, тъй като тяхното покритие, с гаранции и провизии, е било близо 100 %,
- да оцени недвижимите активи на групата Banco Popular на 10 896 000 000 EUR, тъй като съответните провизии вече са били приспаднати,
- да оцени общите активи на групата Banco Popular на 153 785 000 000 EUR в съответствие с изложените в жалбата доводи, което означава продажна стойност за акционерите в случай на ликвидация от 29 365 000 000 EUR, след приспадането на 124 420 000 000 EUR, които според Deloitte се дължат на кредиторите,
- да присъди обезщетение от 7 EUR за акция, което съответства на подялбата на 29 365 000 000 EUR между 4 196 000 000 акции, които са били в обръщение към момента на реструктурирането,
- да обезщети Ramon González Calvet с 317 072 EUR (триста и седемнадесет хиляди седемдесет и две евро) за експроприацията на неговите 45 296 акции, а Juan González Calvet с 11 977 EUR (единадесет хиляди деветстотин седемдесет и седем евро) за експроприацията на неговите 1 711 акции, както и да им се заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

На 6 юни 2017 г. Единният съвет за реструктуриране (ЕСП) обявява реструктурирането на Banco Popular и продава тази банка за 1 евро на Banco Santander. С решение SRB/EES/2020/52 от 17 март 2020 г., след като изслушва притежателите на облигации и акционерите на Banco Popular, засегнати от нейното реструктуриране, ЕСП приема, че не следва да се присъжда никакво обезщетение на посочените засегнати лица, като се основава на доклад за оценка 3 на Deloitte.

В жалбата си жалбоподателите считат, че след случаите Gowex, Bankia, Gescartera и Abengoa Deloitte е дискредитирано одитно предприятие, което всъщност понастоящем не извършва одит на нито една от големите испански банки.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват следното:

1. Жалбоподателите доказват, че оценката на Deloitte е пристрастна в интерес на ЕСП и уврежда акционерите, наред с останалото, поради това че тя:
 - подценява отсрочените данъчни активи, които са били изцяло получени от Banco Santander,
 - не взема предвид факта, че покритието на необслужваните кредити с гаранции и провизии е било 100 %,
 - подценява портфейла на обслужвани кредити,
 - не отчита всички активи на групата Banco Popular, тъй като разделя активите на юридическото лице Banco Popular от тези на неговите дъщерни дружества и на притежаваните от него дружества,
 - не отчита факта, че нетната счетоводна стойност на недвижимите активи, след приспадане на провизиите, е била 10 896 000 000 EUR.
2. На 23 май 2017 г. ЕСП възлага на Deloitte оценяването на Banco Popular в момент, в който председателят на ЕСП, г-жа Елка Кьониг, в интервю с Bloomberg TV признава, че Banco Popular е под наблюдение. От това става ясно, че на 23 май 2017 г. ЕСП вече е решил да реструктурира Banco Popular, която информация се разкрива на агенция Reuters на 31 май и провокира изтегляне на депозити в ущърб на ликвидността на Banco Popular.
3. Според Banco de España Европейската централна банка е считала Banco Popular за платежоспособна на 13 март 2017 г. Banco Popular никога не е била в ликвидация, противно на твърденията на Deloitte, но е ясно, че ЕСП си е поставил за цел да реструктурира Banco Popular, за да може да спаси Banco Santander, която е системна банка от европейско и световно равнище, загубите на която (изчислени от жалбоподателите на 22 573 000 000 EUR през 2017 г.) са били скрити от нейните акционери посредством експроприацията и поглъщането на Banco Popular.

**Жалба, подадена на 8 май 2020 г. — Global Chartered Controller Institute/EUIPO — CFA Institute
(CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)**

(Дело T-266/20)

(2020/C 209/51)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Global Chartered Controller Institute SL (Аликанте, Испания) (представители: M. Pomares Caballero и T. Barber Giner, abogados)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE — заявка за регистрация № 15 508 161

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 25 февруари 2020 г. по преписка R 235/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени обжалваното решение като установи, че в разглеждания случай не са налице изискванията за прилагане на относително основание за отказ на регистрация съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Регламента за марка на Европейския съюз;
- или вместо това — да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати направените от нея съдебни разноски и разноските на жалбоподателя (включително разноските, направени в производството пред апелативния състав) и да осъди подпомагашата страна да заплати разноските пред отдела по споровете.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 92 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG